

אותם פקידים, יבואו המלים "ידו של אותו נציג", ובמקום המלה
"בחותמתם" תבוא המלה "בחותמתו";

(4) אחרי סעיף קטן (1) ייוסף סעיף קטן זה:

— (2) בסעיף זה —

"נציג דיפלומטי" פירושו — שגריר, ציר, ממונה על עניני צירות,
מיופה כוח, יועץ לצירות, מזכיר צירות, המשמשים בתפקידם במדינה
נכריה;

"נציג קונסולארי" פירושו — קונסול כללי, קונסול, סגן קונסול, קונסול
כללי בפועל, קונסול בפועל, סוכן קונסולארי, המשמשים בתפקידם
במקום נכרי.

(ג) בסעיף 19, במקום המלים "בסעיף 17 או 18, הכל לפי הענין", יבואו
המלים "בסעיף 18".

(ד) בסעיף 21¹, בהערת השוליים, במקום המלים "סוכנים קונסולאריים או
דיפלומטיים בריטיים", יבואו המלים "נציגים דיפלומטיים או קונסולאריים
ישראליים". בגוף הסעיף במקום "סוכן קונסולארי או סוכן דיפלומטי בריטיים",
יבואו המלים "נציג דיפלומטי או קונסולארי ישראלי, כמשמעותם בסעיף 18".

2. כדי להסיר ספק נאמר בזה שמסמך שקויים לפני תחילת תקפו של חוק זה, יחולו
לגביו הוראות פקודת העדות, כאילו חוק זה לא נכנס לתקפו; אך מסמך שקויים
אחרי יום ה' באייר תש"ח (14 במאי 1948) ולפני תחילת תקפו של חוק זה, יהיה
תוקף גם לקיומו, אם היה לו תוקף אילו חוק זה היה בתקפו ביום קיומו.

תחולה

א ל י ע ז ר ק פ ל ן פ נ ח ס ר ו ז ן
שר האוצר שר המשפטים
ממלא מקום ראש הממשלה

ח י י ם ו ו י י צ מ ן
נשיא המדינה

מספר 5

חוק לקיום תקפן של תקנות ההגנה (הוראת שעה), תשי"א — 1950 *

קיום תוקף
תקנות ההגנה

1. תקנות ההגנה שניתן להן תוקף על-פי הצו בדבר ההספקות והשירותים (כוחות
לזמן מעבר), 1946², או שהוארך תקפן על-פי הצו בדבר חוקים לשעת-חירום
(קביעות שונות) (המשכתה של תחיקת הגנה מסויימת), 1947³, והן בתקפן ערב
תחילת תקפו של חוק זה — יעמדו בתקפן עד יום ו' בסיון תשי"א (10 ביוני 1951).

¹ ע"ר מס' 1563 מיום 15.12.47, תוס' 1, עמ' 29.

* נתקבל בכנסת ביום כ' בכסלו תשי"א (29 בנובמבר 1950).

² ע"ר מס' 1477 מיום 23.2.46, תוס' 2, עמ' 302.

³ ע"ר מס' 1637 מיום 30.12.47, תוס' 2, עמ' 1554.

2. תקפו של חוק זה הוא מיום א' בטבת תשי"א (10 בדצמבר 1950).

א ל י ע ז ר ק פ ל ן
שר האוצר
ממלא מקום ראש הממשלה

ח י י ם ו ו י י צ מ ן
נשיא המדינה

מספר 6

חוק מס נסיעות חוץ, תשי"א — 1950 *

1. בחוק זה —

פירושים

„נסיעת חוץ“ פירושו — נסיעה בכל כלי הסעה שהוא מישראל למקום בחוץ לארץ או ממקום בחוץ לארץ למקום אחר בחוץ לארץ או ממקום בחוץ לארץ לישראל; „כרטיס נסיעה“ פירושו — כל מסמך שהוא המקנה זכות או המעיד על זכות לנסיעת חוץ;

„מחיר“ של כרטיס נסיעה, פירושו — הסכום הכולל המשתלם כרגיל בעד זכות נסיעה כזכות הנסיעה שהכרטיס מתייחס אליה וכולל תשלומים המשתלמים כרגיל בעד שירותים הניתנים בעת הנסיעה;

„רכישה“ של כרטיס נסיעה, כוללת קבלת כרטיס נסיעה בכל דרך שהיא, בין בתמורה ובין בלי תמורה, וכן שימוש בכרטיס נסיעה על ידי מי שעוסק במכירת כרטיסי נסיעה;

„המנהל“ פירושו — מנהל המכס והבלו.

2. מס שייקרא „מס נסיעות חוץ“ יוטל על רכישת כרטיסי נסיעה בישראל.

הטלת מס
נסיעות חוץ

3. (א) שיעור המס המוטל על רכישת כרטיסי נסיעה לסוגיהם ייקבע על ידי שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, בצו שיפורסם ברשומות.

שיעור המס

(ב) שיעור המס יהיה מבוסס על המחיר של כרטיס הנסיעה, ולא יעלה על 50% ממחיר זה.

4. המס ישולם על ידי הרוכש את כרטיס הנסיעה במועד האמור בסעיף 5.

מי חייב במס

5. (א) המס ייגבה —

גביית המס

(1) אם כרטיס הנסיעה נרכש מאת אדם הנמצא ישראל — על ידי אותו אדם, בעת הרכישה; ואותו אדם יעביר לאוצר המדינה את הסכום שגבה באופן שייקבע בתקנות;

(2) בכל מקרה אחר — על ידי המנהל באופן ובמועד שייקבעו בתקנות.

* נתקבל בכנסת ביום כ' בכסלו תשי"א (29 בנובמבר 1950); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בהצעות חוק 54 מיום ב' בחשוון תשי"א (13.10.50), עמ' 10.